: 27

א) [לעיל יוד.], ב) [שס], (ג) [שס וש"נ], ד) עירובין

ו) וברכות לו: יבמות ט.ז.

נכרכות (נרכות (מוספ' פ"ח), ה

לג:ז. ט) ושבת נג:ז. י) וכ"ל

וב"ה], ל) [וע"ע תוספות להמן יו: ד"ה ובלבד],

הגהות הב״ח

(ה) רש"י ד"ה (וחזרת רטיה וכו' משום ממחק

במקדש) תא"מ ונ"ב ס"א

וחזרת רטיה בשבת במקדש לכהן כו': בנ ד"ה דערב יום טוב

וכו׳ דהא יכול לשוטחו מבעוד יוס: (ג) תום׳ ד״ה

מערים וכו׳ שמערימיו

וצולין ואוכלין מעט מן

(ד) ד"ה למר וכו' מפומיה

מב: ס)

. חגינה כו.

לאויו עה טוש"ע א"ח סי מק סעיף ה: מד ב מיי׳ שם פ״ד הל' יב סמג שם טוש"ע א"ח

פח ג מיי׳ פ״ג שם הלכה

.. פט ד מיי׳ שם פ״ד הלכה ב ה מיי׳ פכ"א מהלכות שבת הלכה כז פמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי שכח סעיף כה: צא ג מיי׳ פי״א מהל׳

הלכה י: צב ז מיי׳ פ״ד מהלכות יו״ט הל׳ יב טוש״ע ל״ח סי׳ תהיט סעיף ל:

אמר רב יהודה אמר שמואל מולח אדם כמה אחת. רב אדא בר אהבה מערים ומלח ליה גרמא גרמא, כגון דמלח האי חתיכה ואימלד, ואמר לא ירושלמי מערים ומלח הכא עד דמלח כולה. כלומר היה ממלח ע"ג העור מעט מעט. וישאל מאי תריסין אמר עולא (תרי סר) [תריסי] חנויות. והני מילי דחנויות אבל דבתים לא. ושלשה דברים התירו סופן משום תחלתן האילו הן, תריסי חנויות ואילו הן, תריסי חנויות להוציא תבליז י ואם תאמר לו אסור לסגור בהן, כי יש בנין בכלים, עור לפני הדריסה, אם לא תתיר לו להניחו במקומו כמפורש בסוף עירובין. . הארץ הפותח חבית ברגל יהודה. ואע"ג דקיי"ל מגע עם הארץ בחזקת טומאה נם האוץ בהוקה טומאה הוא, הכא אם לא תטהר לו, לא אתי למיעבד לכתחילה. ושקלינן וטרינן בענין תריסי חנויות, ואסקה אביי בשיש לה ציר מז הצד דברי הכל אסור, כדתנן מחזירין צִיר התחתון במקדש אבל לא במדינה, בשאין לה ציר כל עיקר, דברי הכל מותר, כי פליגי בשיש לה ציר באמצע, ב"ה סברי

מערימין א מולח גרמא גרמא. וכן רגילין העולם שמערימין א ש ואוכלין מעט מן התרנגולת ואוכלין הכבד ומיהו ה"ר שמואל היה אומר היינו דוקא קודם אכילה אבל אחר אכילה לא 0: אמר החבא אמר ה' יהודה. פי׳ רש״י יש מפרשים דלהכי קאמר

> האי לישנה חשום שהיה מסופק אם שמע שמועה זאת מרבי יהודה הנשיא או מרב יהודה ולא נהירא דרחבא היה בפומבדיתא ולא מלינו שעלה לא"י ועוד מלינו בפסחים (דף נב:) דדייק וגמר שמעתתת מפומיה דרביה כרחבת דפומבדיתא כו' ואם כן שהיה מסופק ממי שמע שמועה היה לו לומר דאפילו ספיקי דגברי גריס כדאמר בחולין (דף יח:) בשמעתין דמוגרמת לכך נראה לי דלכך אמר רבי יהודה משום שהיה רבו מובהק ב והא דקאמר וגמר שמעתחת מפומיה (ד) קחי חחת דהאמר סטיו לפנים מסטיו ולא קחמר ל חסטונית דחותו לשון שמע מרבו ולא רלה לשנותוג:

> מהן דתימא מעמייהו דכ"ה דאין בנין וסתירה כו'. דקי״ל אין בנין וסתירה כשהוא מהדק ומפרק כי אם בעושה כלי שהוא חייב משום מכה בפטיש או בבונה על גבי הרהע כדאמרינו בשבת ודף הב:) הבונה כל שהוא חייב קמ"ל ותימה הא קיימא לן אין בנין וסתירה בכלים י"ל מ"מ אסור (ה) שמא יחקע: השוחנו

תחלתן דחנויות אין דבתים לא חזרת רמיה במקדש נמי תנינאס "מחזיריו רטיה במקדש אבל לא במדינה מהו דתימא מעמא מאי משום דאין שבות במקדש אפילו כהן דלאו בר עבודה הוא קמ"ל התירו סופן משום תחלתן דבר עבודה אין דלאו בר עבודה לא פותח את חביתו נמי סתנינא הפותח את חביתו ומתחיל בעיסתו על גב הרגל ר' יהודה אומר יגמור וחכמים אומרים ילא יגמור מהו דתימא מומאת עם הארץ ברגל כמהרה שויוה רבנן ואע"ג דלא התחיל גמי קמ"ל התירו סופן משום תחלתן התחיל אין לא התחיל לא ועולא מאי טעמא לא אמר הא בפלוגתא לא קא מיירי הגך נמי פלוגתא נינהו יבית שמאי במקום בית הלל אינה משנה מתניתין דלא כי האי תנא דתניא "אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים בית שמאי ובית הלל שמסלקין את התריסין ביום מוב לא נחלקו אלא להחזיר שבית שמאי אומרים אין מחזירין וביָת הלל אומרים אָף מחזירין במה דברים אמורים בשיש להן ציר אבל אין להן ציר דברי הכל מותר והתניא בד"א בשאין להן ציר אבל יש להן ציר דברי הכל אסור אמר אביי יבשיש להן ציר מן הצד דברי הכל אסור אין להן ציר כל עיקר דברי הכל מותר כי פליג'י בשיש להן ציר באמצע

התם לא מוכחא מלתא יימשום דחזי למזגא עליה הכא אתי למימר מ"ם שרו לי רבגן כי היכי דלא לסרח מה לי למשמחינהו מה לי לממלחינהו אמר רב יהודה אמר שמואל מולח אדם כמה חתיכות בשר בבת אחת אע"פ שאינו צריך אלא לחתיכה אחת רב אדא בר אהבה מערים ומלח גרמא גרמא: מתני' ב"ש אומרים יאין מסלקין את התריסין ביום מוב וב"ה ימתירין אף להחזיר: גמי תריםין אמר עולא תריםי חנויות ואמר עולא • שלשה דברים התירו סופן משום תחלתן ואלו הן עור לפני הדורםן ותריםי חנויות וחזרת רמיה במקדש ורחבא אמר רבי יהודה אף הפותח חביתו ומתחיל בעיסתו על גב הרגל ואליבא דרבי יהודה דאמר יגמור עור לפני הדורסן תנינא מהו דתימא מעמייהו דב"ה משום דחזי למזגא עלייהו ואפילו מערב יום מוב נמי קמ"ל יהתירו סופן משום תחלתן דיום מוב אין דערב י"מ לא תריםי חנויות נמי תנינא [וב"ה מתירין אף להחזיר] מהו דתימא מעמייהו דב"ה משום יידאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים ואפילו דבתים נמי קמ"ל יהתירו סופן משום

משום ממחק: במקדש. לכהן שלקה בידו ולריך לעבוד עבודה וליטול רטיה מעל ידו שלא תהא חלילה בין ידו לעבודה מחזיר הרטיה לחחר עבודה דאי לא שרית ליה להחזירה לא שקיל ליה מעיקרא: ורהבא אמר רבי יהודה. י"מ ספק משמיה דרבי יהודה נשיאה ספק משמיה דרב יהודה. ואני אומר לא ראה רחבא את רבי יהודה נשיאה דהא מפומבדיתא הוה

התם לא מוכחא מילחא. שתהא שטיחתו לצורך עבוד דמימר אמר האי דשרו ליה רבנן לתתו לפני הדריסה מפני לורך יום טוב התירו

שאף שטיחתו צורך י"ט דחזי למזגא עליה אבל הכא גבי חלבים כי

שרית לשוטחן מוכחה מלתה שלתקון החלבים התרתו והתי נמי

לממלחינהו ומליחה מאצום מלאכום

היא בדבר שיש בו עבוד דתנן (שבת

דף עג.) והמולחו והמעבדו: בבס

אחת. דחד טרחא לכלהו: מערים.

לאחר שמלח זו לאכלה היום אומר

חברתה ערבה עלי לאכלה היום וחוזר

ומולחה: חנויות. כמו חיבות הו

ועומדות בשוק ואינן מחוברות לקרקע:

תריסין. דלתות פתחיהן: התירו

סופן. שאינו לורך יום טוב: משום

מחלחן. שהוא לורך יום טוב ואי לא שרית סופן לא עביד תחלתן:

עור לפני הדורםן. הותרה שטיחתן

משום שחיטתן: תריםי תנויות.

הותרה חזרתן משום סלוקן: (ח) וחורת

רטיה. בשבת פרק כלל גדול (דף עה:)

ולא מצינו שעלה לא"י ועוד כי אמרי׳ בעלמאח׳ דדייק וגמר שמעתתא מפומיה דרביה כרחבא דפומבדיתא הוה לן למימר דאפילו ספיקי דגברי גרים כדאמרינן בדרב יהודה בהכל שוחטין (חולין יח:). ונראה בעיני משום דרבו מובהק היה ולא היה לומד מרב אחר הוה קרי ליה רבי דלא נספקיה בדרב יהודה אחרינא: אף הפותח את חביתו. חבר כשהתחיל למכור יינו או ככרו לעולי רגלים ברגל וממשמשי בה יד הכל וטומאת עם הארץ ברגל טהורה כל ימות הרגל ובמה שנשאר לאחר הרגל נחלקו רבי יהודה וחכמים בפרק חומר בקדש (חגיגה דף כו.) רבי יהודה אומר יגמור וימכרנה לחברים ולכל

אדם ויזהר שלא יגע עם הארן עוד

רו זי זי מנת זכו מפומים: דרביה קאי אהא: (ס) ד"ה מהו וכו' מ"מ אמרו הממרח רטיה בשבת חייב אסור דחיישינן שמא גליון הש"ם גם' שלשה דברים התירו גבו שלשה דברים התירו מופן. עיין ר"ה דף כג ע"ב תוס' ד"ה שיהו מהלכים ועיין יומא דף עז ע"ב ומו"ק דף ז ע"ל:

לעזי רש"י פליט״א. בליטה.

א. עי׳ בהגהות הב״ח וכ״ה בהג״ל, ובתר״פ לו׳ וכן . רגיליםשמולחיםהתרנגולת ב. קאמר רבי. תוס' חולין שהוא לשון משונה.. שהוא לשון משונה.. יהוה אצטוונית היתה כדאמר בפ"ק דפסחים (דף י"ג: ושם). מוס' שם.

> וחכמים אומרים לא יגמור ולא ימכרנה עוד משום דנטמאת ברגל במגע עם הארץ ונהי דכל ימות הרגל אשתראי שלא לביישם מיהו לאחר הרגל חלה למפרע. ואשמעינן רחבא דרבי יהודה לא אמר יגמור אלא משום תחילתן דאי לא שרית ליה לא פתח ליה מעיקרא: הכינא. במתניתין ובית הלל מתירין ומעולא מאי נפקא לן: ו**אפילו מעי"ט**. שהופשט מבעוד יום: דערב יום טוב לא. דליכא למיגזר משום תחילתן דאי נמי לא שרית ליה אינו נמנע מלשחוט מעי"ט ⁽²⁾ דהא יכול לשוחטו מבעוד יום: **סניגא.** במתניתין: וב"ה מחירין אף להחויר גרסינן: דאין בנין בכלים. אין איסור בנין וסתירה בכלים אלא בבתים הוא דנחייב בבנין כל דהו והעושה כלי או גומרו בי"ע או בשבת משום מכה בפטיש הוא דמחייב שהוא חיוב לכל גמר מלאכה או אם הוא דבר שהוא מחליקו חייב משום ממחק ואם לריך קלוע חייב משום מחחך וכן אורג או מסך או תופר אבל בנין וסתירה לא שייך בהו לאחיובי בסלוק וחזרה דהא דתנן (שבת דף קב:) הבונה כל שהוא בבחים תנן והלכך בית הלל אפילו בתיבות הבית שרו לסלק דלתותיהן ולהחזיר ואע"ג דלאו לשמחת י"ט קמ"ל עולא דאע"ג דאין בנין וסתירה בכלים קאסרי ליה ב״ה מדרבנן אי לאו משום תחלתן דחנויות שהן לרכי רבים אין אבל תריסי כלי הבית לא: **הניכא.** בעירובין מחזירין רטיה במקדש אבל לא במדינה: מהו דסימא טעמא. דהתירא משום דלא גזרו על השבות שבמקדש ולקשור רטיה וכן כל דבר רפואה שאין מלאכה אלא שבות הוא שגורו חכמים בכל רפואות גזירה משום שחיקת סמנין": **הניגה**: בחגיגה: לטהרה שויוה רבנן. דאסמכוה אקרא כאיש אחד חברים (שופטים כ). וטעמא דרבי יהודה משום דלא הדרה חיילא ואע"ג דלא התחיל על גב הרגל למוכרה ואירע שנגע בה עם הארץ ברגל קאמר נמי רבי יהודה דאין מגעו מטמאה ואפי׳ לאחר הרגל קמ״ל רחבא דמשום תחלמן הוא: בפלוגחא לא קא מיירי. והא פליגי רבנן עלה: **מסניסין.** דקתני בסלוק נמי פליגי לאו כי האי תנא: בשיש להן איר. ידות לשני ראשין דדומות לבנין: והסניא. בשאין להן ליר הוא דשרי ב״ה אבל בשיש כו׳: א**מר אביי**. דכולי עלמא תרוייהו הנך תנאי דבריימא דפרשי לן פלוגתא דב״ש וב״ה: ¢ **דברי הכל** אסור ובשאין להן ליר כל עיקר דברי הכל. ב"ש וב"ה: בשיש להן ליר באמלע. כעין פליט"א ותוחבין אותו בחור שבאתלע דופן פתח התיבה: